

Η πατρότητα του Γέροντα Γαβριήλ παραμένει ζωνηρή και μετά την κοίμησή του

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μεγάλη καλλιτεχνική εκδήλωση με φιλανθρωπική αγορά πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα, 14 Ιουλίου, στους πανευφρόσυνους κήπους του Μετοχίου του Κύκκου, στη Λευκωσία, από το Φιλανθρωπικό και Ιεραποστολικό Σύλλογο «Ο Απόστολος Βαρνάβας», τον οποίο ίδρυσε ο προσφάτως μεταστάς προς τα σκηνώματα του ουρανού, πολίος κυρός Γέρων Γαβριήλ, ο Ηγούμενος του κατεχόμενου Μοναστηριού του Αποστόλου Βαρνάβα. Τους κήπους διέθεσε με πολλήν αγάπη ο ευσυμπάθητος και φιλόανθρωπος Καθηγούμενος του Μοναστηριού της Παναγίας του Κύκκου, Πανιερώτατος Μητροπολίτης κ. κ. Νικηφόρος.

Τον όλο συντονισμό του προγράμματος είχε αναλάβει και διεκπεραίωσε με επιτυχία ο πολύπειρος ηθοποιός και σεναριογράφος, πνευματικό παιδί του μακαριστού Γέροντος, Γιώργος Τσιάκκας. Συμετείχε η ορχήστρα των Ευθυβούλου Θεοχάρους, Ρένου Ευθυμίου και Δημητρίου Σουρουλά. Τραγούδησαν και απέσπασαν θερμά χειροκροτήματα οι νεαρές αδελφές Σάρρα και Σοφία Πατσαλίδου, Δημήτρης Σουρουλάς, Μισέλ Κοκκίνου, Παρέση Τσιρίδου-Μπούσια και κυρίως η Μαρία-Έλενα Κυριακού. Οι αδελφές Πατσαλίδου απέδωσαν υπέροχα και το τραγούδι του μεγάλου μας μουσικοσυνθέτη σε στίχους του υπογράφοντος, που πολύ άρεσε στο Γέροντα Γαβριήλ, «Ο τάφος του Αποστόλου Βαρνάβα», το οποίο και παραθέτουμε. Για την προσωπικότητα του Γέροντος Γαβριήλ ομίλησε εισαγωγικά ο Γιώργος Τσιάκκας και για την πατρότητα του Γέροντος ομίλησε ο υπογράφων, πνευματικό τέκνο και αυτός του Γέροντος ως εξής.

Για πρώτη φορά διοργανώνουμε φιλανθρωπική εκδήλωση του Ομίλου μας «Ο Απόστολος Βαρνάβας» χωρίς τον ιδρυτή του, τον Γέροντά μας Γαβριήλ, που βρίσκεται στα χέρια «Θεού ζώντος» (Γαλ. στ 7) και απολαμβάνει την ατελεύτητη μακαριότητα. Μας λείπει ο Γέροντας σωματικά, αφού δεν τον βλέπουμε με τα σαρκικά μας μάτια, τον βλέπουμε όμως με τα μάτια της ψυχής, να μας κατευθύνει και το χέρι του να μας σηκώνει από τις καθημερινές πτώσεις μας. Ο Γέροντάς μας ήταν και παραμένει πατέρας μας.

*Βλέπει τον Όμιλό μας να προοδεύει και χαίρεται.

*Βλέπει τη γυναικεία μας αδελφότητα να πορεύεται σωστά το δρόμο της ασκητικής πολιτείας και ευφραίνεται.

*Βλέπει το Μοναστήρι της μετανοίας και ηγουμενίας του, του Αποστόλου Βαρνάβα, κατεχόμενο και βιάζει τον ελευθερωτή μας Κύριο, για να κολοβώσει τις ημέρες της κατοχής και να ανατείλει ημέρες ελευθερίας ευφρόσυνες.

*Βλέπει το Μοναστήρι του Κύκκου, που τον ανέπαυσε τα πιο αποδοτικά χρόνια της επίγειας ζωής του και τώρα αναπαύει και το πανίερο σκήνος του και το ευλογεί από τα ουράνια σκηνώματα.

*Βλέπει τα πνευματικά του παιδιά να πορεύονται στο δρόμο που αυτός τους χάραξε και τα δυναμώνει και τα στηρίζει.

*Βλέπει γνωστούς και αγνώστους, όλους όσοι τον επικαλούνται, και τους ικανοποιεί πάντα τα προς σωτηρίαν αιτήματα με την παρρησία που έχει στον εύσπλαχνο Κύριο.

Ο Γέροντας Γαβριήλ, είχε το χάρισμα της ανιδιοτελούς προσφοράς, της συμπόνοιας, της πατρότητας, της διακριτικής διδασκαλίας και της τηρήσεως του Ευαγγελικού νόμου χωρίς εκπτώσεις ή παρεκλίσεις από τα πατρώα δόγματα, αλλά με τέτοια χάρη, που ο καθένας μας έφευγε από κοντά του αλαφρωμένος και χαρούμενος. Είχε ο Γέροντας τη δυνατότητα να διαχωρίζει το καθαρό από το ακάρατο, το αγαθό από το πονηρό, το γνήσιο από το νόθο, το αυθόρμητο από το επιτηδευμένο. Με το κόσκινο της αγάπης και της θεοφιλούς γνώσεώς του χώριζε την ήρα από το σιτάρι και μας έδινε να φάμε το καθαρό, το ωφέλιμο, το θρεπτικό. Γνώριζε ο Γέροντας ότι η πατρότητα δεν κατακτάται, δεν επιτυγχάνεται με υλικά μέσα και τρόπους.

Η πατρότητα χαρίζεται, αποτελεί δωρεά του Παναγίου Πνεύματος και είναι αποτέλεσμα της Χάριτος του Θεού και όχι της ανθρώπινης θελήσεως, δυνάμεως ή ικανότητας. Η πατρότητα αποτελεί «σημείον», γι' αυτό και οι πνευματικοί πατέρες είναι σημειοφόροι. Τους δίνεται η ικανότητα να συμβουλεύουν στοργικά, να νουθετούν τα πνευματικά τους τέκνα και να τα κατευθύνουν μέσα από τις συμπληγάδες πέτρες του παρόντος βίου στο ευρύχωρο πλάτωμα της αιωνιότητας.

Ο Γέροντας Γαβριήλ γνώριζε ότι σκοπός του Πνευματικού δεν είναι μόνον να άντιλαμβάνεται τις αμαρτίες του ανθρώπου, ούτε είναι μόνο να διαβάσει την ευχή, για να του συγχωρούνται οι αμαρτίες. **Σκοπός του Πνευματικού είναι, να προσπαθήσει με την προσωπική εμπειρία, την φυσική και την πνευματική που αποκτά μέσα από την δική του βίωση, την πνευματική, να μπορέσει να βοηθήσει τον άνθρωπο να βρει το Θεό, να συναντηθεί μαζί Του και να γίνει μέτοχος των αγαθών Του.** Μη λησμονούμε ότι ο πνευματικός πατέρας σύμφωνα με το λόγο του αποστόλου Παύλου είναι ο άνθρωπος εκείνος, είτε ιέρεας είτε μοναχός ή λαϊκός, τον οποίο η θεία Πρόνοια έφερε κοντά μας σε κάποια στιγμή της ζωής μας, για να μας οδηγήσει στη συνειδητή πίστη και τη γνήσια χριστιανική ζωή.

Το έργο του πνευματικού πατέρα, όπως με θαυμάσιο τρόπο σημειώνει ο άγιος Γρηγόριος, ο Θεολόγος, είναι το «ψυχήν πτερώσαι, αρπάσαι κόσμου και δούναι Θεώ». Να δώσει δηλαδή πνευματικά φτερά στην ψυχή του πιστού, να την αρπάξει από τα νύχια του αμαρτωλού κόσμου και να την ασφαλίσει κοντά στον Θεό. Όλα αυτά απαιτούν πολλές φροντίδες, νουθεσίες και προσευχές. Ο Γέροντας Γαβριήλ έπραττε, όπως ακριβώς ο απόστολος Παύλος, το εξαίρετο αυτό πρότυπο πνευματικού πατρός, ο οποίος δεν έπαυε «μετά δακρύων νουθετών ένα έκαστον» (Πραξ. κ' 31) «άχρις ου μορφωθή Χριστός» στις ψυχές των πιστών (Γαλ. δ' 19).

Οι άγιοι Πατέρες παρομοιάζουν τον Πνευματικό με γιατρό. Όπως αναζητούμε έναν καλό προσωπικό γιατρό και του εκθέτουμε το ιστορικό μας και όλα τα συμπτώματα ασθενείας που τυχόν μας παρουσιάζονται, προκειμένου να μας δώσει το κατάλληλο φάρμακο, έτσι οφείλουμε να βρούμε κι έναν καλό Πνευματικό, για να επιμελείται την υγεία της ψυχής μας.

Οι Πατέρες αυτοί της Εκκλησίας μας επίσης ονομάζουν τον Πνευματικό και «αλείπτη», δηλαδή προπονητή, επειδή στους αρχαίους αγώνες πάλης άλειφαν τους αθλητές με λάδι, για να ξεφεύγουν από τις λαβές του αντιπάλου. Με παρόμοιο τρόπο και ο Πνευματικός με τις κατάλληλες οδηγίες και παραινέσεις συμπαραστέκεται ως καλός προπονητής κοντά σε κάθε Χριστιανό που καλείται ν' αγωνίζεται πνευματικά και τον βοηθάει, για να γλιστράει και να ξεφεύγει από τις επιθέσεις του αρχέκακου δαίμονος.

[Συνεχίζεται]